

TAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

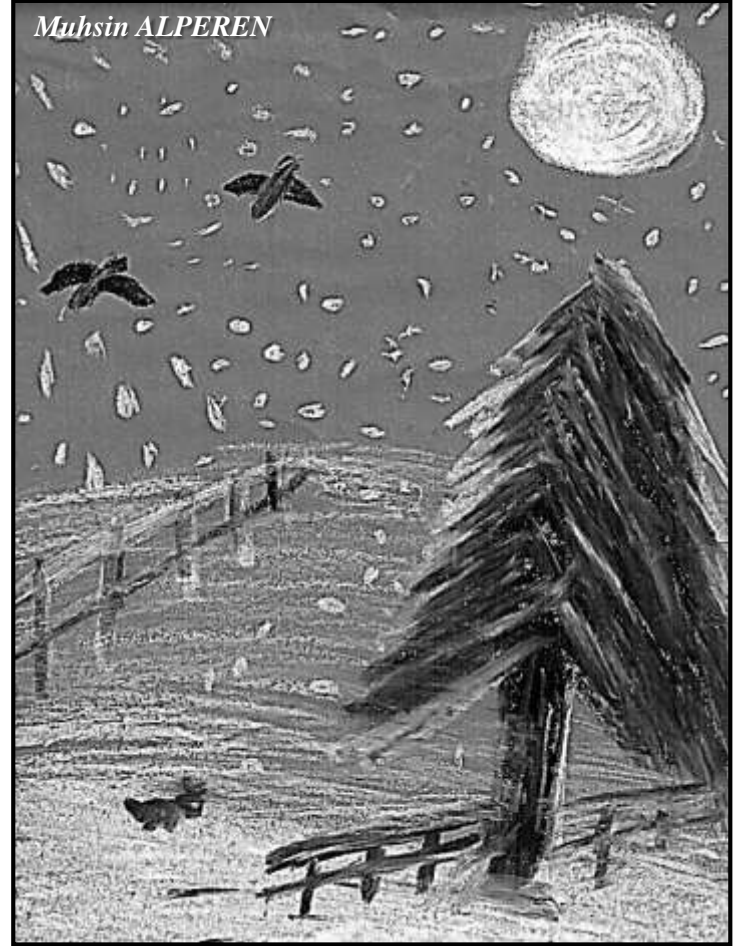
Ecemsu KARASER

KIŞ

Kış gelince kardan adam yapmak en büyük zevkimdir. Heyecanla bahçeye koşarım, abimle önce bir kar savaşı yaparım. Ardından kardan adam için çalışmalara başlarız. Kardan adamın burnu için havuç arayışına gireriz. İlk önce kim bulursa hemen getirip bahçeye malzemelerini koyar. Kömür getirip gözlerini yaparız, bir de atkı bulduk mu bu iş tamamdır. Her yerin karla kaplandığı bembeyaz kış beni çok mutlu eder. Buzda kayma oyunu var sırada. Önce kaygan bir poşet bulunur, sonra arkadaşlarımla sırayla kayarız. Kardan kale oyununu duydunuz mu hiç? En güzeldir kardan kale. İnsanın kendine ait evi olması, hem de kendi soğuktan sızlayan elleriyle yaptığı bu kardan kaleyi çok severim. Duymayanız, yapmayanınız var mı? Kumdan kale yapılır da kardan kale olmaz mı? Hemen kovalarla kara şekil verilir.Sonra başlanır bu kar tuğlalarıyla kalemizi yapmaya.Bakmayın siz benim kışı çok sevdiğime. Kışın bir de üzücü tarafı vardır. Fakirler evlerine kömür alamaz, kimi çocukların ayakkabısı olmaz. Böyle zamanlarda kış sevilmez . Oysa dünyada herkes mutlu olsa hiç zorluk yaşanmasa keşke.Bunlar için tüm insanlığın çare bulması gerekir. Bu ailelerinde kışı sevmesini isterim. O çocuklarında ayakkabılarını düşünmeden oynamasını isterim. Sanırım bu çok da zor değildir.

Laf aramızda kışın birde okul tatil haberini severim. Çünkü kar tatili olunca yollar kapanır. Ben de evde eğlenceli vakit geçirmeye uğraşırım. Sobanın kenarında uyurum. Kedimle oynarım sonra sobanın üstünde pişen yemeğimi yerim. Kestaneleri yakmadan sobanın üzerinden almayı severim. Akşamlar çok keyiflidir.

Muhsin ALPEREN

Çünkü akrabalarım ve kuzenlerim gelir. Onlarla harika vakit geçiririz. O kadar güzel oynarız ki uykumu geldiğini anlamam. Sonra zaman böyle geçerken kış biter, İlkbahar gelir. Ardından yaz sonra sonbahar. Özlemle sevdiğim kışı beklerim.

Mustafa Enes ÇERİBAŞI
SEVGİ

Sevgi gözle görülmediği gibi kalbe hitap eden histir. Seven bir insan hayata daha olumlu baktığı gibi kendisine gelen öz güvenle birlikte bir çok sorunu çözebiliyoruz.

Sevgi her insanın duyduğu ihtiyaçlarından olmaktadır..Nasıl ki su,yemek, yemeden yaşanmıyorsa sevgisizde yaşayamaz. Sevgi , kalbimizde her daim sevgiyi barındıran insan huzur dolu bir hayat yaşar. Sevgi her yerde sevgidir,her yerde güzeldir. Biz biz olalım bize verilen bu güzel duygunun değerini bilip etrafımızdaki insanları da sevgiden mahrum etmeyelim ki hayatımız karamsar olmaktan çıkıp umut ve sevgi dolu olsun.

Ne güzel söylemişler büyüklerimiz hayat sevince güzel . nasıl ki “bir mum diğer mumları tutuşturmakla ışığandan bir şey kaybetmezse “ siz de severek sevginizi vererek, paylaşarak bir şeyinizi kaybetmezsiniz . sevmek çok güzel , birbirimizi sevelim .

Bilal ŞAHİN

BARDAK OLMAK

**Arada sırada kırarlar beni,
Kalbim yok sanır atarlar beni.
Deterjan yoksa sararır solar,
Makineye atar yıkarlar beni.**

**Ben yine aldırış etmem onlara,
Ben bir bardağım sonuçta.
Ne yapabilirim sanki,
İstesem de onlara.**

Ceren COŞKUN

BİR YERDE OYNARIM

İster küçük, ister büyük,
Oynayacak yer olsun.
Benim oyun alanım çok güzel,
İçinde oyuncaklarım, arkadaşlarım olsun.

Oyun oynamayı severim,
Yeter ki arkadaş olsun.
Küçük, büyük fark etmez,
Sokaklar, parklar, bahçeler...
Bana her yer oyun alanı olsun.

Yarensu KALAYCI HUZUREVİ !

Elimdeki ipuçlarıyla labirentte ilerlemeye çalışıyordum. Önümdeki sayıları toplayıp labirentte sağa sola doğru ilerledim doğru cevabı bularak çıkışa yaklaştığımı hissediyordum. Ah şu matematik, her sorun ayrı bir oyun! Biraz daha ileriye git sola dön vee...

-Yarensu, yarın okuldaki birkaç arkadaşının ile huzur evine gitmeye ne dersin?

-Şeeeyyy!

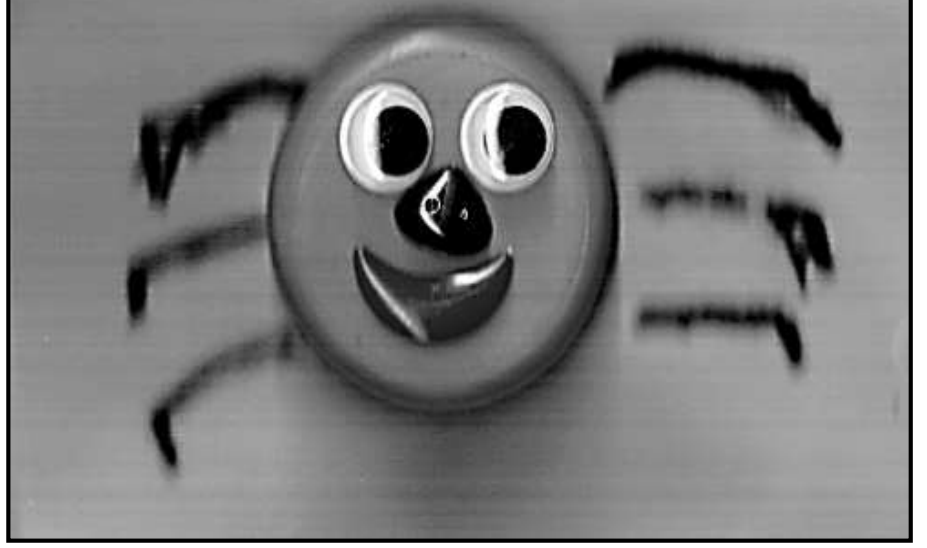
Tamda doğru cevaba yaklaşmıştım ki öğretmenim söylediğini biran anlayamadım. Labirentin içerisinde o kadar meşguldüm ki hep merak ettiğim o yere gitme fırsatını az daha kaçıracaktım.

-Tabii ki öğretmenim. Huzurevini hep merak etmişimdir. Bu fırsatı bana verdiğiniz için teşekkür ederim.

Okul çıkışında hızlı adımlarla eve gittim. Haberi hemen anneme ve babama verdim. Annem ve babam bu haberi önce sevinçle karşıladılar. Fakat nedense bu sevincin arkasından daha önceden anlaşmış gibi aynı şeyi söylemeye başladılar. "Git kızım. Git de oranın nasıl olduğunu gör. Gör ki ileride bizi orada bırakabilecek misin bir düşün." dediler. Aklında tedirgin sorularla günü bitirdim. Sabah bir önceki günün heyecanından eser kalmamıştı. Arkadaşlarımla hazırlanıp, sorularımın cevaplarını almak için yola çıktık. Yanımızdaki öğretmenimiz ve müdür beyle huzur evine vardığımızda bizi güler yüzlü insanlara karşıladılar. Tedirginliğim biraz azalmıştı. Sorumlu kişiler bize binayı ve huzurevinin olanaklarını anlattılar. Her an yanlarında olan doktorlar, etraflarında olan bakıcılar, leziz yemekler... Sonra orada olan emekli matematik öğretmeni Şahin Bey ile konuşmaya başladık. Nasıl bir tesadüftür ki bir matematik dersinde haberini aldığım huzurevi ile ilgili soruların cevaplarını bir matematik öğretmeni verecekti. Şahin Bey çalışan çocuklarından, rahatsızlığından, çocukların rızasıyla huzurevine gelişinden bahsetti. Eski öğretmenlik yıllarından anılarını anlattı. Şahin öğretmenimin anlattıklarından huzurevi ile ilgili aklıma takılan soruların çoğunun cevabını almıştım.

Evet, huzurevi huzurluydu, konforluydu, bir toplumda mutlaka olması gereken bir yerdi ama orada yaşayanların dile getirmediikleri ama benim hissettiğim bir şey vardı sanki; Huzurevinde, benim anneme, babama her an vereceğim sevgi yoktu... Evet, huzurevi olmalı ama son çare olmalı bence.

Ayşe YILMAZ

Muhsin ÖZDEMİR

SANA ZEYTİN DALI UZATTIM

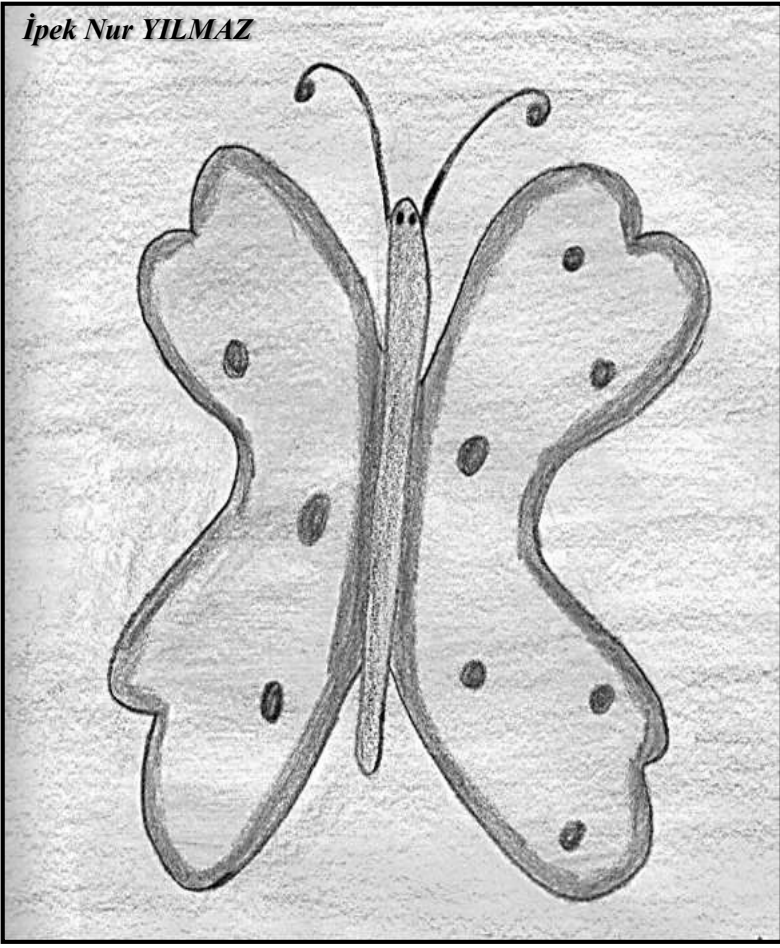
Dostlukların kahkahaların olduğu, kimsenin kimseyi üzmediği bir ormanda, zeytin ağacı güne erken başlamıştı. Henüz acı olan meyvelerini sabah şarkısını söyleyerek, onların mutlu olmasını sağladı. Üzerine konan aç kuşlara yemek verdi, onlara yuva oldu. Sağındaki solundaki hayvanların dertlerine çare bulmaya çalışır. Çevresindeki ağaçlara yardım için uğraşır. Bir gün uzak ülkelerden siyah bir karga geldi. İncir ağacının tepesine kondu. Herkese tepeden bakarak kusurlar bulmaya başladı. Ama en çok da zeytin ağacı ile dalga geçti. Onun iyilik için kıvrır kıvrır olan bedeninin ne kadar da çirkin olduğunu, meyvesinin dünyanın en tatsız, acı meyvesi olduğunu söyledi. Zeytin ağacı üzüldü. İncir ağacı da üzülen arkadaşın haline bakıp üzüldü. Sinirlendi. İncir Ağacı üzülen arkadaşının haline bakıp terbiyesiz kargayı üzerinden kovmak için dallarını salladı. Yeniden havalanan kargaya, "Zeytin çok iyidir. Bu yaptığın yanlış. Bizde istesek senin birçok kusurunu görürüz. Yeter ki kusur arayalım. Sen böyle yaparsan bu ormanda kalacak yer bulamazsın." Dedi. Karga uçmaya başladı. Nereye konmak istediye hep kovuldu. Kimse onu istemedi. Artık yorulan ve hali kalmayan Karga bayılıp, yere düştü. Dostluğun önemli olduğu bu ormanda yaşayanlar, her ne kadar kargaya kızsalarda son haline bakıp içten içe üzüldüler. Ama bu Karga 'ya yardım elini uzatmak da istemediler. Bir anda zeytin ağacı dalını Karga 'ya uzattı. Onu serinletti. Kendine gelmesini sağladı. Onu alıp dalına kondurdu. Karga ne olduğunu anlamadı ama bakışların onların üzerinde olduğunu hissetti. Yaptığından üzüldü, utandı. Herkesten özür diledi. Zeytin ağacı, "Karga kardeş, bir daha kim olursa olsun kusur aramak için bakma." Dedi. Karga o günden sonra bir daha hiç kimseye tepeden bakmadı ve kendisine uzanan zeytin dalını da hiç unutmadı.

Ahmet ARSLAN

HAYATIN RENKLERİ

Gökkuşağının renkleri gibidir hayat, rengarenk. Ne kadar farklı renk olursa bir o kadar da güzelleşir. Her birimiz farklı ten ve göz renklerine, farklı milletlere, farklı dinlere, farklı ırklara mensup olabiliriz. Zevklerimiz, sevdiklerimiz, nefretlerimiz, korkularımız hepsi de bambaşka. İnsanlık tarihinde bu güzelliklerin bilincinde olmayıp ayrımcılık yapan insanlar, milletler, ırklar olmuştur. Ne kadar da büyük bir ayıptır bu dünya için. İnsanı insan yapan, insani değerleri ne kadar sahiplenebildiğindedir. Herkese eşit davranmak yetmez, adaletli olabilmektir marifet. Farklı özellikteki kişilere ayrıcalıklar tanımanız gerekebilir mesela kadınlara, engellilere, yaşlılara. İnsanlık farklılıklara saygı göstermekle yücedir, renklidir, güzeldir.

İpek Nur YILMAZ

Mustafa YALÇIN
GÜZEL GÖRMEK

Mis kokusuyla sınıftan içeriye girdi. Hayatın tüm zorluklarını geride bırakıp, kışın soğuğuna inat sıcak gülümsemesiyle bir güneş misali sınıfımızı aydınlattı. "Günümüz aydın olsun, yavrularım!" dedi. Şöyle bir düşündüm. Acaba ak düşen saçlarında, kırışmış yüzünde, göremediği güzel günlere hasret duyan yüreğinde kaç öğrencisinin hatıraları saklıydı? Hayatın acımasızlığına, çirkinliğine inat o kadar güzel ve şefkatli ki ona her "Çok güzelsiniz." dediğimizde, "Güzellik, sizin güzel gören gözlerinizde." Derdi. O mütevazı tavrıyla benim onu güzel görmemi sağlayan neydi? Beni bilgiyle donatması mı, anne sıcaklığıyla saran kolları mı, hayatın çirkinliklerin den korumaya çalışması mı, Atatürk ilkelerine sınımsız sarılmamızı sağlaması mı koşulsuz sevgi mi? Acaba hangisiydi benim ona güzel görmemi sağlayan?

Elanur ARSLAN
BİR ÇAM AĞACI

Merhaba sevgili çocuklar !

Doğanın olmazsa olmazı ben bir çam ağacı, size ilk zamanlarda birer tohum iken fidana sonra ağaca ve bir ormana dönüşürüz. Bende güzel bir ormanda genç bir çam ağacıyım. Benim ve ağaç arkadaşlarımın insanlara doğaya büyük faydaları vardır.

Sevgili çocuklar, sizleri faydalarımızın bir kaçından bahsedeyim. Öncelikle sizleri geceleri karbondioksit gazı verirken, gündüzleri oksijen veririz. Bizim gölgemiz de piknik yaparsınız , dallarımıza ip bağlayarak salıncaklarda kahkahalar atarsınız. Çok mutlu olursunuz. Biz de sizin mutluluğunuzu gördükçe çok mutlu oluruz. Bazı arkadaşlarımız ise siz insanlar için çeşit çeşit meyveler verir. Siz çocuklar bu meyvelerden yediğinizde çok sağlıklı olursunuz.

Sevgili çocuklar, bir de size şunu söylemeden gitmek istemiyorum. Bazı kötü insanlar bizleri gençken kesip, bizim size fayda sağlamamıza engel oluyorlar. Bizler yaşlandığımızda kesildiğimizde, size defter kitap olarak geliyoruz. Lütfen bu kötü insanlara bol bol ağaç dikilmesi gerektiğini ve bizleri küçükken kesmemeleri gerektiğini anlatır mısınız? Şimdilik benden bu kadar. Tekrar görüşmek üzere ,hoşcakalın çocuklar

Esra YILMAZ
KALEM OLSAM

Ben bir kalem olsaydım; kalbi mühürlenmiş, gözleri körleşmiş insanların yüreğine dokunabilseydim. Keşke kalem olsaydım da yüzleri gülmeyen, karınları doymayan, geleceğe ümitle bakmayan, savaşın ortasında annesini babasını kaybetmiş kardeşlerime yepyeni bir hayat yazabilseydim. Gözleri kendinden başkasını görmeyen, beyinleri başkasını düşünemeyen, kalpleri kararmış büyüklerimin yüreklerine satır satır yazmak isterdim. İçimdeki mürekkebi mutlu, başarılı, sevgi ve saygı dolu bir dünya için her noktasına ince ince püskürtmek isterdim.

Keşke bir kalem olsaydım da atalarımın bizlere emanet ettiği bu güzel vatanımızı ve geleceğimizi sil baştan bembeyaz sayfalara yazabilsem.

Keşke ben bir kalem olabilsem...

Umut KARABAY
SEVGİ OLSUN HEP

İnsanlar el ele oldukça,
Birlik beraberlik olunca .
İnsanlar mutlu oldukça,
Mutluyuz dünyada .

İnsanlar sevinsin ,
Kimseler üzülmesin.
Dostluklar bitmesin ,
İnsan insanı sevsin

Barışla övünülsün
Dünya el ele versin
Kimse kimseye küsmesin.
Mutlu olalım bu hayatta...

Resul Ahmet KURT
ANKARA

Bir başkadır Ankara
Kalesiyle müzeleriyle
Esenlik katar her yere
Bizim memleketimizdir Ankara

Olaylar olup patlasa da bombalar
Tanklar geçse de üstümüzden
Mücadeleler veririz el ele
Bizim memleketimizdir Ankara.

Berfin KAYA

ARKADAŞIM SONBAHAR

Zeynep, Sonbahar ile oynamayı çok severdi. Onunla ip atlar, her zıpladığında yerdeki suların saçılmasını seyrederdi. Onunla saklambaç oynar, rengarenk dökülen yaprakların arasında kaybolurdu. Gökyüzünü onunla seyreder, sürü halinde giden kuşların nerelere gittiklerini hayali ederdi.

Bir gün Zeynep Sonbahar ile oynamak için hazırlandı. Yağmurluğunu ve yağmur botunu giyindi. Heyecanla kapıyı açtı. Sağa sola baktı ama Sonbahar'ı göremedi. Birden bir ses duydu. Üşüyen ayaklarına doğru baktı. Utangaç ve soğuk bir ses:

-Merhaba, ben kış. Bunlar da çocuklarım kar.

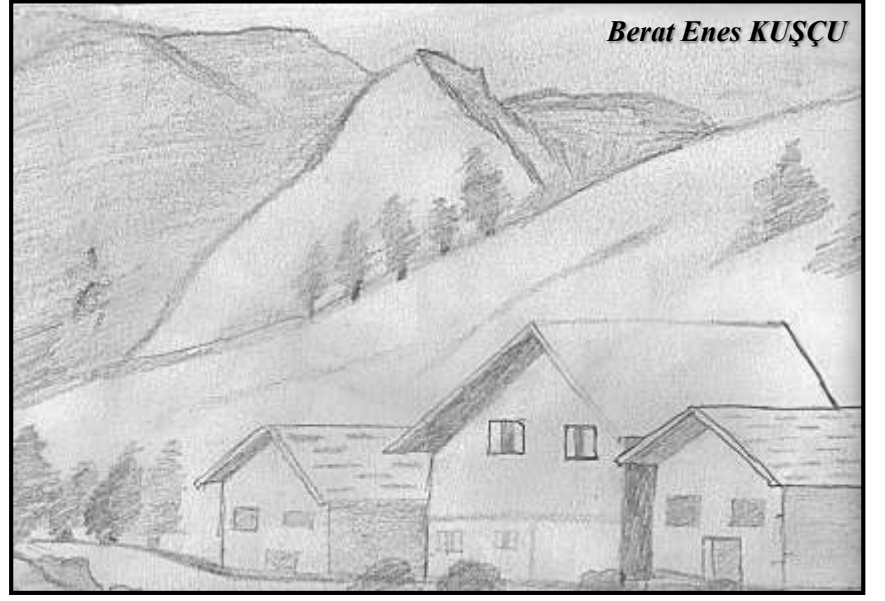
-Merhaba. Acaba Sonbahar'ı gördün mü?

-Gitti.

Zeynep sinirlendi. "Neden bana söylemeden gitti ? Şimdi kiminle oynayacağım." diye üzüldü , gözleri doldu. Onun gözyaşlarını gören kar:

-Üzülme başka çocukların yanına gitti. Ama gelecek. Biliyor musun, biz de başka çocukların yanından geldik. İstersen sana arkadaşlık edebiliriz. Karlar seninle oynar.

Zeynep üzgün bir şekilde Sonbaharda yaptığı gibi giden kuşlara bakmak için başını gökyüzüne kaldırdı.

Berat Enes KUŞÇU

Belki Kuşlara Sonbahar 'ın yerini sorabilirdi ama hiç kuş göremedi. Gökyüzünden karlar düşüyordu ve Zeynep sanki gökyüzüne doğru havalanıyordu. Gülümsedi, kollarını açtı. Kendi etrafında dönmeye başladı. Çok mutluydu. Ama aniden yağmur botları dengesini kaybettirdi ve aşağı doğru hızla kaymaya başladı. Ne olduğunu anlamadı. Biraz korktu ama durduğunda çok eğlendiğini fark etti. Zeynep'i gören kış gülümsedi ve " Bizimle oynamak ister misin?" dedi.

Zeynep Sonbahar' ı unutmamıştı ama iyi kalpli Kış' ı da sevmişti. Başını evet diye salladı...

Eylül TOKMAK **YALNIZLIK**

O gün öyle yalnızdım ki canım sıkılmıştı. Annem kardeşimi uyutmak için başka bir odadaydı. Okullar tatildi. Canım hiçbir şey yapmak istemiyordu. Ama annemin söylediği çalışmalarını yapmam gerekiyordu. Onları yapmak için istemeyerekte olsa odama gittim. Masama geçip çalışmalarını yapmaya başladım. Gözüm saate idi. Saat yaşlanmış gibi ağır ağır ilerliyordu. Gözümde büyüttüğüm, bitmez zannettiğim çalışmalarım çok kısa sürede bitmişti. Odamı topladım. Sonra dışarıdaki insanları sanki yavaşlamış gibi hayal edip pencereden izlemeye başladım. İnsanlar böyle daha komikti. Bu oyunu da yalnızlığı da sevmiştim. Sonra arkamı dönüp saate tekrar baktım. Saat çok az ilerlemişti. Bir an düşündüm. Annemden, babamdan, çevremden öğrendiğim gibi vakit çok az değildi. Büyükler sürekli şunlar, bunlar yapılacak fakat vakit yok diye yakınıyorlar. Oysaki yalnızlık vakti çok artırıyor. Yani vakitsizlikten şikayet eden büyüklerime bir tavsiyem var: Yalnızlık bazen iyidir.

İpek Nur YILMAZ **BOYA KALEMLERİM**

**Benim güzel boya kalemlerim ,
Renkli , renkli güzel , güzel,
Yeşil, kırmızı , mor, beyaz
Renkli , renkli boya kalemlerim**

**Okulda ,evde her yerde.
Boyarım her tarafı rengarenk,
Ben çok severim boya kalemleri.
Çok severim resim yapmayı.**

**Matematik , Türkçe, Hayat Bilgisi,
Kullansam her yerde boya kalemleri
Severim ben renkli hayatı,
Her yer olsa rengarenk .**

**Mutluyum ben boya kalemlerimle,
Kimse ellemesin renklerimi.
Ben onlarla mutluyum rengarenk ,
Severim ben yaşamayı
Boya kalemlerimle.**

İMTİYAZ SAHİBİ

İbrahim GÖKÇİNAR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Bahar Yazgan YARADILMIŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nermin USTA

GÖRSEL DANIŞMAN

Tuğba GÖKÇE

YAYIN KURULU

Ebru ERDEM

Dilek YURUL

Sonay KARA

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS İLKOKULU

Barbaros mahallesi Funda sokak No:8/B

Çubuk Ankara

0312 837 53 85